

Nr 356

Av herrar Westberg i Ljusdal och Sellgren, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Bidrag till företagareföreningar m. fl.: Administrationskostnader.

(Lika lydande med motion nr 212 i Första kammaren)

Företagareföreningarna ute i landet har en viktig uppgift att fylla. Inom den ram författning och ekonomiska resurser medger utför de ett värdefullt arbete till fromma för särskilt hantverk och småindustri men även för många medelstora företag.

Främst utgår insatserna i form av direkta industrilån och förmedling av statliga garantier. Teknisk konsultation förekommer, men på det området är insatserna av begränsad omfattning och skall, när det inte är fråga om allmän rådgivning, ske på självkostnadsbasis.

Föreningarnas möjligheter till insatser är dock begränsade, delvis beroende på bristande ekonomiska resurser men även på bristande personella resurser.

Detta är att beklaga i en situation, där problemen är mycket stora för hantverket och den mindre och medelstora industrin. I en hårdnande konkurrens tvingas företagen att i takt med utvecklingen tillgodose krav på nya produkter och utveckling av redan befintliga för att över huvud taget kunna leva vidare.

I det läget krävs noggranna förhandsundersökningar. Utvecklingen av en ny produkt och marknadsföring av en sådan är i regel mycket kostnadskrävande. Insatser, såväl personella som ekonomiska, krävs ej sällan i betydande omfattning redan på projektstadiet. Marknadsundersökningar måste göras, konstruktioner prövas och kalkyler upprättas för olika tillverkningsalternativ utan att företagen har garantier att sådana kostnader skall kunna täckas genom planerad produktion. Ofta kommer företagaren i den situationen, att han måste utnyttja nödvändigt rörelsekapital för produktionsutveckling, varför företagets ekonomiska situation kan bli omöjlig att bemästra.

I dylika fall borde företagareföreningarna kunna få träda in med lån eller anslag utan att själva behöva bära en eventuell förlust.

Men kanske ännu viktigare är att företagareföreningarna har tillgång till den expertis som behövs för rådgivning och upprättande av hållbara kal-

kyler. Behovet av sådan expertis gör sig särskilt starkt gällande i de s. k. stödområdena, där möjligheterna att bevara, bygga ut och starta nya företag måste tagas till vara i all den utsträckning det är möjligt. I likhet med vad som sker beträffande anslaget till Norrbottens företagareförening bör extra bidrag med förslagsvis 100 000 kr. lämnas till företagareföreningarna i de övriga norrlandslänen för täckande av bl. a. kostnader för utökad rådgivning och hjälp med produktutveckling och marknadsföring.

Under hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition ang. Bidrag till företagareföreningar m. fl. måtte anvisa ett extra anslag å 400 000 kr. till stöd åt företagsamheten i Västerbottens, Västernorrlands, Jämtlands och Gävleborgs län att fördelas lika mellan de fyra länens företagareföreningar.

Stockholm den 27 januari 1969

Olle Westberg (fp)
i Ljusdal

Rolf Sellgren (fp)
